Lietas arhīva Nr. A42-00526-19/14
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0315.A420218718.2.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 15.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Hāzenfuse,

piedaloties pieteicējas SIA „Latvijas Propāna Gāze" pārstāvim /pers. D/,
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvēm Lindai Turlajai, Ritai Raudai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Latvijas Propāna Gāze" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2018.gada 11.maija lēmuma Nr.30.1-22.9/2120 un 2018.gada 31.oktobra lēmuma Nr.30.1-22.9/4972 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „Latvijas Propāna Gāze" laika posmā no 2015.gada 6.janvāra līdz 2017.gada 5.maijam ar 70 muitas importa deklarācijām un 2017.gada 12.decembrī un 19.decembrī ar trijām muitas deklarācijām, piesakot muitas procedūru „laišana brīvā apgrozībā", deklarēja preci „propāns" ar Kombinētās nomenklatūras (turpmāk – KN) kodu 2711 12 94, piemērojot ievedmuitas nodokļa pamatlikmi 0,7% apmērā no preces muitas vērtības.

2017.gada 12. un 19.decembrī deklarētā prece izlaista brīvam apgrozījumam Eiropas Savienības teritorijā pret drošības naudas depozītu 7325,33 *euro* iespējamā ievedmuitas nodokļa parāda segšanai.

Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Muitas pārvalde veica minēto muitas importa deklarāciju datu atbilstības pārbaudi, lai pārliecinātos par muitas procedūras piemērošanas brīdī muitas deklarācijās sniegto ziņu atbilstību normatīvo aktu prasībām attiecībā uz preču tarifa klasifikāciju. Pārbaudes rezultātā secināts, ka ar minētajām muitas importa deklarācijām brīvam apgrozījumam Eiropas Savienībā izlaistā prece „propāns" atbilst KN kodam 2711 12 11 un tai piemērojama ievedmuitas nodokļa likme 8% apmērā no preces muitas vērtības. Līdz ar to secināts, ka SIA „Latvijas Propāna Gāze" preci deklarējusi ar neatbilstošu KN kodu, tādējādi piemērota neatbilstoša ievedmuitas nodokļa likme.

[1.1] Ar VID Muitas pārvaldes direktora vietnieka p.i. 2018.gada 5.janvāra lēmumu Nr.27.4.5-5/201 SIA „Latvijas Propāna Gāze" papildu nomaksai budžetā noteikts muitas nodoklis 107 155,24 *euro* un nokavējuma nauda muitas nodoklim 4911,72 *euro*, kā arī pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) 22 502,56 *euro* un nokavējuma nauda 7324,14 *euro*.

Ar VID 2018.gada 11.maija lēmumu Nr.30.1-22.9/2120 minētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka SIA „Latvijas Propāna Gāze" nepiekrīt pārbaudē noteiktajam KN kodam, kurš pamatots ar preču ražotāju kvalitātes pasēs norādītajām ziņām, un uzskata, ka piemērojami SIA „B.I.S. Latvia" laboratorijā veikto sašķidrinātās propāna gāzes paraugu testēšanas rezultāti. Secināts, ka paraugu testēšana SIA „B.I.S. Latvia" laboratorijā veikta ar iekārtām, kas nav verificētas, kā arī testēšanas metodi ASTM D2163 tā nav akreditējusi Latvijas Nacionālajā akreditācijas centrā. Savukārt propāna gāzes ražotāju izsniegtajās kvalitātes pasēs ir atzīmes par laboratoriju akreditāciju un kvalitātes atbilstību standartiem un minētie uzņēmumi ir vieni no lielākajiem naftas pārstrādes produktu ražotājiem Krievijā un Austrumeiropā. Tādējādi konkrētajā gadījumā ticamība piešķirama preces ražotāju izsniegtajās kvalitātes pasēs norādītajai informācijai, tostarp tādēļ, ka tajās netika konstatētas neatbilstības vai pārrakstīšanās kļūdas.

[1.2] Ar VID Muitas pārvaldes 2018.gada 21.septembra lēmumu Nr.27.4.3-10/9168 nolemts ieskaitīt valsts budžetā VID depozītu kontā iemaksāto nodrošinājumu ievedmuitas nodokļa parāda segšanai 7325,33 *euro*, kā arī uzlikts pienākums papildus aprēķināto PVN 1680,59 *euro* iemaksāt valsts budžetā.

Ar VID 2018.gada 31.oktobra lēmumu Nr.30.1-22.9/4972 minētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka SIA „Latvijas Propāna Gāze" nav ievērojusi Savienības Muitas kodeksa 134.panta 2.punkta nosacījumus, proti, muitas amatpersonas nav informētas par preču paraugu ņemšanu; lietā nav dokumentu, kas apliecinātu, ka preču paraugi tika ņemti tieši no konkrētajām dzelzceļa cisternām, kuras norādītas SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas pārskatos; nav ievēroti Krievijas standarta GOST 14921-78 nosacījumi preču paraugu ņemšanai, izmantojot neatbilstošus paraugu ņemšanas konteinerus; paraugu testēšana veikta ar neakreditētu testēšanas metodi un neverificētām laboratorijas iekārtām, kā rezultātā rodas šaubas par testēšanas pārskatos norādīto testēšanas rezultātu precizitāti.

[2] SIA „Latvijas Propāna Gāze" vērsās tiesā ar pieteikumiem, pārsūdzot VID lēmumus. Lietas apvienotas vienā tiesvedībā. Pieteikumi pamatoti ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] VID ir atzinis, ka sašķidrinātās naftas gāzes sastāvs preces ražotāju rūpnīcās tiek noteikts speciālās buferzonās tieši pirms propāna iepildīšanas dzelzceļa cisternās, kā arī to, ka dzelzceļa cisternas Krievijas gāzes ražošanas rūpnīcās netiek degazētas, tāpēc propāna faktiskā tīrības pakāpe var samazināties (ne vairāk kā par 2%) no kvalitātes pasē norādītajiem datiem gadījumā, ja propāns tiek iepildīts dzelzceļa cisternās, kurās iepriekš netika pārvadāts propāns.

Vagoni pirms gāzes uzpildes Krievijas ražošanas rūpnīcās netika degazēti, savukārt paraugi ņemti nevis no dzelzceļa vagona pēc gāzes iepildīšanas, bet buferzonās tieši pirmās propāna iepildīšanas cisternās. Tādējādi propāna faktiskā tīrības pakāpe varēja samazināties.

Līdz ar to ražotāja izsniegtās kvalitātes pases neapliecina faktisko preces sastāvu, kuru var noteikt tikai pēc propāna iepildīšanas cisternā, tādējādi faktiski preces sastāvu apliecina tikai SIA „B.I.S. Latvia" veiktās pārbaudes.

[2.2] VID apgalvojumi nesatur ekspertu vai attiecīgu nozaru speciālistu atzinumu, kurš varētu tikt izmantots konkrētajā lietā, lai apšaubītu SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas rezultātus. VID lēmums nesatur minēto pārkāpumu ietekmi uz pārbaudēs fiksētajiem rezultātiem, tādējādi fakts, ka pārskatos pieļautas pārrakstīšanās kļūdas nevar kalpot par pamatu SIA „B.I.S. Latvia" pārskatu noraidīšanai. Tāpat VID nav sniedzis pierādījumus, ka testēšanas metožu, iekārtu, neatbilstošu paraugu ņemšanas konteineru izmantošana novedusi pie nepareiza rezultāta.

[2.3] Dzelzceļu cisternu vagoni, no kuriem ņemti propāna gāzes paraugi analīzu veikšanai, ir norādīti SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas pārskatos. Fakts, ka dzelzceļa cisternas identifikācija norādīta testēšanas pārskatā, kas tādējādi apliecina konkrētā parauga ņemšanu no konkrētās cisternas, nevis kādā citā papildus dokumentā, nevar ietekmēt testēšanas analīzu rezultātus. Nav pamata apgalvot, ka lietā nav dokumentu, kas apliecina, ka preču paraugi ņemti no konkrētajām dzelzceļa cisternām.

[2.4] Lietā nav speciālista slēdziena par to, ka SIA „B.I.S. Latvia" izmantotie paraugu savācēji būtiski atšķiras no Krievijas standartā GOST 14921-78 norādītajiem paraugu savācējiem, un SIA „B.I.S. Latvia" izmantoto paraugu savācēju pielietošana ir GOST 14921-78 nosacījumu rupja neievērošana.

[2.5] Latvijā nav pieņemts vai apstiprināts nacionālais standarts par sašķidrinātās naftas gāzes kvalitātes noteikšanu, tādējādi pie neesoša normatīvā regulējuma nav iespējams akreditēt propāna paraugu testēšanas metodi ASTM D2163, kā arī nav iespējams akreditēt attiecīgu laboratoriju, t.sk. verificēt attiecīgās iekārtas.

Pie apstākļiem, kad Latvijā nav akreditētas laboratorijas propāna sastāva noteikšanai, nav pieļaujama nelabvēlīgu seku radīšana nodokļu maksātājam, kas preces sastāvu pārbauda neakreditētā laboratorijā.

[2.6] VID nav ņēmis vērā neatkarīgās laboratorijas „Balt test" atzinumu, kurā secināts, ka visas pārbaudes metodes ir faktiski identiskas, kā arī metode ASTM D2163-14 dod precīzāku rezultātu propāna sastāva pārbaudei un ir starptautiski atzīta propāna sastāva noteikšanai.

[2.7] Pieteicējas un gāzes piegādātāju noslēgtie līgumi apliecina, ka puses vienojušās, ka gāzes piegādātāji piegādās preci „propāns" ar propāna saturu, kura tīrības pakāpe pārsniedz 90%, bet nepārsniedz 99%, nevis preci „propāns" ar tīrību ne mazāku kā 99%. Līgumi apliecina pušu nodomu iegādāties preci „propāns", kam piemērojams KN kods 2711 12 94 00.

Tāpat pieteicēja iesniedza pavadzīmes par preces realizāciju Latvijā, kas apliecina, ka pieteicējs nav piegādājis nevienam klientam propānu ar tīrības pakāpi virs 99%.

[3] Tiesā saņemtajos paskaidrojumos VID uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz lēmumos minētajiem argumentiem. Papildus norāda, ka Krievijas uzņēmuma *OOO „LUKOIL-Nižnegorodnefteorgsintez"* izsniegtajās kvalitātes pasēs ir atzīmes par laboratoriju akreditāciju un kvalitātes atbilstību standartam. Papildus VID vērš uzmanību uz Rīgas Tehniskās universitātes vēstulē norādīto, ka ievestās gāzes kvalitāte teorētiski varētu būt zemāka par 99% propāna masas daļas saturu gāzes maisījumā, jo pirms uzpildes pārvešanai paredzētās cisternas netiek degazētas. Vienlaikus Lielbritānijas komersanta „*WBS Resources LLP*" un pieteicējas līguma 2.2.punktā un Lietuvas komersanta „*Grivžas*" un pieteicējas līguma 3.2.punktā ir norāde, ka preces kvalitātei ir jāatbilst ražotāja rūpnīcas kvalitātes pasēs norādītajai.

[4] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzturēja, atsaucoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Paskaidroja, ka VID konstatētie pārkāpumi nav pamatoti ar attiecīgās nozares ekspertu atzinumiem. Uzskata, ka lietā kā pierādījumi vērtējami Krievijas Naftas kompānijas un „Lukoil" atbildes, ka vagonu degazācija netika veikta, ka vagonos pieejams tehnoloģiskais atlikums var mainīt propāna saturu līdz 2%, ko apstiprina RTU eksperti. Primārais lietā ir tas, ka Krievijā, ņemot vērā nedegazēšanu un bioloģisko atlikumu, propāna saturs tika samazināts. Tas dod tiesības atmuitot pēc tā nomenklatūrā koda ar propāna saturu no 90% līdz 99%.

Pieteicējas pārstāvis pieteica lūgumu tiesai vērsties Eiropas Savienības tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālo nolēmumu.

[5] Atbildētāja pārstāves tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja lēmumā un paskaidrojumā minētos argumentus. Paskaidroja, ka strīds ir par to, vai kombinētās nomenklatūras kods ir nosakāms, pamatojoties uz preču ražotāja izsniegtajās kvalitātes pasēs norādīto vai arī uz SIA „B.I.S. Latvija" laboratorijas testēšanas pārskatos norādīto informāciju. Ne paskaidrojumos VID, ne tagad pieteicējas pārstāvis nav atspēkojis VID argumentus, ka SIA „B.I.S. Latvija" ražošanas testēšanas pārskatos norādītā informācija nav ņemama vērā. Nav ievērota paraugu ņemšanas procedūra, nav ievērots Muitas kodeksa 134.panta 2.punkts, ko pieteicēja pārstāvis atzina. Nav atspēkots arguments par to, ka paraugi ir ņemti no konkrētām cisternām, kas ir norādītas testēšanas pārskatos.

Atzinumi, ko minēja pieteicējas pārstāvis, ir teorētiski. Tajos ir norādīts, ka tiek ņemts vērā propāna saturs 99,00%, bet lietas materiālos redzams, ka strīds ir par testēšanas pārskatiem, kur norādīts 99% un vairāk. Līdz ar to šie aprēķini nav īsti precīzi, neatbilst konkrētās lietas apstākļiem. Nav arī noskaidrots tas, ka šie izejas dati ņemti tieši no pieteicējas cisternām. No atzinuma izriet, ka tie ir teorētiski. Pieteicēja nav pieaicinājusi muitas pārstāvi pie paraugu ņemšanas, bet aicinājusi pārbaudīt jau esošos paraugus, kas atrodas SIA „B.I.S. Latvija" laboratorijā.

Pieteicēja trīs gadu laikā nav vērsusies pie saviem darījumu partneriem, lai, ja pieteicēja uzskata, ka šajās kvalitātes pasēs norādītā informācija nav patiesa, šo informāciju mainītu. Lietā ir pierādījumi tam, ka VID ir atbildējis uz visiem pieteicējas iesniegumiem. Ir noteikts, kā pieteicējai šādā situācijā būtu jārīkojas, piemēram, SIA „Latvijas Propāna Gāze" 2018.gada 20.februāra sniegtā informācija. Konkrētajā lietā nav pierādījumu tam, ka šī lieta būtu izņēmums VID praksei, ka tieši jāpamatojas uz ražotāju iesniegtajām kvalitātes pasēm. Nav pierādījumu, ka konkrētajā lietā SIA „B.I.S. Latvija" sertifikāti būtu ņemami vērā.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicēja dzelzceļa cisternās Latvijā ievedusi preci – propānu, kas iepirkts no Krievijas ražotājiem.

Tāpat lietā nav strīda, ka preču klasifikācija Eiropas Savienībā notiek atbilstoši Padomes 1987.gada 23.jūlija Regulai Nr.2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu. Šīs regulas I pielikumā ir iekļauta ES KN. Pieteicēja preci deklarējusi ar KN kodu 2711 12 94, kas piemērojams propānam, kura tīrības pakāpe pārsniedz 90%, bet nepārsniedz 99%, pamatojoties uz paraugu testēšanas rezultātiem.

Savukārt VID, pamatojoties uz Krievijas ražotāju dzelzceļa cisternām izsniegtajos sertifikātos (kvalitātes pasēs) norādīto, ka dzelzceļa vagonos iepildīts propāns ar tīrības pakāpi ne mazāku par 99%, secinājis, ka preces bija deklarējamas ar KN kodu 2711 12 11 (propāns ar tīrību ne mazāku par 99%, izmantošana par motordegvielu un kurināmo). Līdz ar to lietā izšķirams jautājums, vai VID pamatoti atzina, ka pieteicējas deklarētajai precei „propāns" piemērojams KN kods 2711 12 11 un tai piemērojama ievedmuitas nodokļa likme 8% apmērā no preces muitas vērtības.

[8] Pieteicējas pārstāvis uzskata, ka izskatāmajā lietā vērā ņemamas atziņas, kas izteiktas Eiropas Savienības tiesas 2016.gada 26.maija spriedumā lietā Nr.C-286/15 *(lietas 6.sējums 37.-47.lapa)*. Pieteicējas pārstāvja ieskatā lietā Nr.C-286/15 izdarītie secinājumi ir attiecināmi uz izskatāmo lietu, jo tajā par pamatu arī tika izmantota Rīgas Tehniskās universitātes vēstule, arī bija strīds par KN koda piemērošanu, atmuitojot propāna/butāna maisījumu.

Iepazīstoties ar spriedumu, tiesa secina, ka lietā Nr.C-286/15 tika vērtēts, kā interpretējams Padomes 1987.gada 23.jūlija Regulas Nr.2658/87 218.panta 1.punkta d) apakšpunkts – muitas deklarācijai par laišanu brīvā apgrozībā pievieno šādus dokumentus: visus citus dokumentus, kas vajadzīgi, lai piemērotu noteikumus, ar kuriem reglamentē deklarēto preču laišanu brīvā apgrozībā. Pamatlietā no preču kvalitātes pasēm nebija iespējams noteikt precīzu sastāvdaļu daudzumu, t.i.,

nebija iespējams noteikt to sastāvdaļu, kura precei piešķir tās pamatīpašības. Eiropas Savienības tiesa secinājusi, ka tādējādi KN koda noteikšanai ir izmantojami zinātniskie atzinumi, savukārt tas, ciktāl tas ņemams vērā, ir jānovērtē iesniedzējtiesai *(sk. sprieduma 25.punktu)*.

Tā kā izskatāmajā lietā pieteicēja KN koda piemērošanā pamatojusies uz paraugu testēšanas rezultātiem, tad vispārīgi Eiropas Savienības tiesas secinājumi 2016.gada 26.maija spriedumā lietā Nr.C-286/15 ir attiecināmi uz izskatāmo lietu. Tomēr izskatāmajā lietā nepastāv strīds par to, ka propāna sastāva noteikšanai var tikt izmantoti paraugu testēšanas rezultāti. VID nenoliedz, ka pieteicējam ir tiesības propāna tīrību pierādīt ar neatkarīga eksperta atzinumu. VID iebilst pret to, ka paraugu testēšana veikta ar neakreditētu testēšanas metodi un iekārtām, kas nav verificētas, pieļauti procesuāli pārkāpumi paraugu izņemšanas procesā, nav saņemta muitas dienestu atļauja preču pārbaudei vai paraugu ņemšanai. Tādējādi izskatāmajā lietā tiesa arī vērtēs, vai minētie apstākļi ir pamats neatzīt pieteicējas iesniegtos paraugu testēšanas rezultātus.

[9] Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 9.oktobra Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Muitas kodekss) 134.panta 2.punkts noteic, ka muitas uzraudzībā esošu preču valdītājs ar muitas dienestu atļauju var jebkurā laikā preces pārbaudīt vai ņemt paraugus, jo īpaši, lai noteiktu šo preču tarifa klasifikāciju, muitas vērtību vai muitas statusu. Pieteicēja uzskata, ka izskatāmajā lietā pastāv strīds par minētās normas interpretāciju. Proti, pieteicēja lūdz tiesu vērsties Eiropas Savienības tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo ir noskaidrojams, vai Muitas kodeksa 134.panta 2.punkts interpretējams tā, ka muitas iestādei ir pienākums veikt preces pārbaudi un ņemt paraugus, lai noteiktu preču tarifa klasifikāciju, vai Muitas kodeksa 134.panta 2.punktā minētā pārbaude ir muitas uzraudzības iestādes tiesības, vai pieļaujams, ka muitas iestāde Muitas kodeksa 134.panta 2.punkta izpratnē ir tiesīga uzdot minēto pārbaudi veikt pašam preces valdītājam.

[10] Lietā nav strīda, ka pieteicēja strīdus muitas deklarācijas ir aizpildījusi savā vārdā, pieteicēja ir strīdus preču – propāna - valdītāja. Gramatiski tulkojot Muitas kodeksa 134.panta 2.punktu, konstatējams, ka tas noteic, ka muitas uzraudzībā esošu preču valdītājam ir tiesības jebkurā laikā preces pārbaudīt vai ņemt paraugus, taču šādas pārbaudes veikšanai vai paraugu ņemšanai ir nepieciešams saņemt muitas dienestu atļauju. Minētā norma nenoteic muitas iestādei pienākumu pašai veikt preces pārbaudi un ņemt paraugus, kā arī nepiešķir tiesības uzdot minēto pārbaudi veikt preces valdītājam. Gluži pretēji, minētajā normā ir identificēts muitas uzraudzībā esošu preču valdītāja tiesību apjoms un noteikta procesuālā kārtība, kā šīs tiesības realizējamas. Normas saturs ir skaidrs un saprotams, līdz ar to tiesai nepastāv šaubas par Muitas kodeksa 134.panta 2.punkta interpretāciju.

[11] Pieteicējas ieskatā ir jālūdz Eiropas Savienības tiesas viedoklis arī jautājumā par to, vai gadījumā, kad naftas gāzes kvalitātes noteikšanai nav pieejamas akreditētas laboratorijas, ir pieļaujami neakreditētu laboratoriju atzinumi. Lūgums balstīts uz apgalvojumu, ka lietā ir noskaidrots, ka propāna tīrības pakāpes samazinājums ir radies vagonu nedegazācijas un tehnoloģiska atlikuma esamības dēļ.

Attiecībā uz minēto lūgumu tiesa norāda, ka izskatāmajā lietā tiesai pašai nepastāv šķēršļi vērtēt šo jautājumu un sniegt viedokli. Attiecībā uz pieteicējas apgalvojumu par propāna tīrības pakāpes samazinājuma rašanos vagonu nedegazācijas un tehnoloģiska atlikuma esamības dēļ tiesa norāda, ka tas ir pārsteidzīgs. Lietā netiek apšaubīts, ka, ja propāns tiek iepildīts dzelzceļa cisternās, kurās ir tehnoloģiskais atlikums, tad ir iespējams, ka Latvijā saņemtā propāna faktiskā tīrības pakāpe var būt 99% un vairāk. Taču tas, vai lietā ir nepārprotami pierādījumi tehnoloģiska atlikuma esamībai, ir pārbaudāms šā procesa ietvaros.

Ņemot vērā minēto, pieteicējas lūgums vērsties Eiropas Savienības tiesā ir noraidāms.

[12] No lietas materiāliem konstatējams, ka katrai dzelzceļa cisternai propāna ražotāji – Krievijas uzņēmumi- izsnieguši sertifikātus (kvalitātes pases). Lielākajā daļā kopā ar muitas deklarācijām iesniegtajās kvalitātes pasēs norādīts, ka dzelzceļa vagonos iepildīts propāns ar tīrības pakāpi ne mazāku par 99%, bet kvalitātes pases Nr.2777, 2778, 2784, 3068, 3069, 3293, 3298, 3299, 3300, 3301, 32, 33, 34, 35, 36 apliecina, ka propāna procentuālais saturs ir zemāks (*lietas 2.sējuma 123.-138., 158.-161., 163.-166., 168.-169., 172., 173., 176., 178., 180., 181.-185., 192., 194., 196., 198., 199.,202.205., 210.215., 222., 223., 226., 228., 229., 232., 234., 235., 238., 240.-243., 248.-250.lapa, 3.sējums, 4.sējums 2.-49.lapa, 7.sējuma 123.-127., 171.-179.lapa)*. Aplūkojot kvalitātes pases, kurās propāna procentuālais daudzums ir zemāks par 99%, ir acīmredzams, ka šis cipars ir labots *(piemēram, lietas 4.sējuma 40.-42., 44.- 47.lapa)*.

Uz VID lūgumu apstiprināt šīs ziņas *(lietas 2.sējuma 120.lapa)* Krievijas propāna ražotājs „AO Novokujbiševskaja Neftehimičiskaja Kompanija" atbildējis, ka neapstiprina informācijas autentiskumu *(lietas 2.sējuma 121.lapa)*. No kompānijas pievienotajām kvalitātes pasēm *(lietas 2.sējuma 123.-137.lapa)* konstatējams, ka propāna faktiskā tīrības pakāpe pārsniedz 99%. Tas nozīmē, ka pieteicēja deklarēšanas brīdī patvaļīgi ir mainījusi propāna ražotāja izdotā dokumenta saturu, tādējādi muitas iestādei sniedzot nepatiesu informāciju.

[13] Propāna gāzes ražotāju izsniegtajās kvalitātes pasēs ir norāde par to, ka produkts atbilst tehniskajiem noteikumiem, ir atsauce uz sertificētām iestādēm *(piemēram, lietas 2.sējuma 138.lapa)*. Tas nozīmē, ka cisternās iepildītā propāna tīrības pakāpe ir noteikta, izmantojot akreditētas laboratorijas iekārtas.

[14] Krievijas ražotājs „Naftas kompānija „Rosneft"" 2015.gada 22.decembra vēstulē paskaidrojusi, ka neveic dzelzceļa cisternas kvalitātes pārbaudi, propāna kvalitātes pārbaude tiek veikta pirms iepildīšanas cisternā speciālās buferzonās, apliecinot, ka propāna saturs patiešām ir 99% un vairāk *(lietas 6.sējuma 29.lapa)*. Norāda, ka neveic dzelzceļa cisternu degazāciju, tādēļ, ja propāns sajaucas ar atlikumiem dzelzceļa cisternā, reālais propāna procentuālais daudzums var nenozīmīgi (par 2%) atšķirties.

Krievijas ražotājs LUK Lukoil Naftas kompānija 2017.gada 7.decembra vēstulē paskaidrojusi, ka ražo propānu, kur C3 summas saturs ir ne mazāks kā 96%. Propāna nosūtīšanai galvenokārt tiek izmantotas cisternas no TP. C3 saturs pēc analīzes rezultātiem var sastādīt 99% un vairāk. Procentuālais propāna saturs nebūtiski var atšķirties tikai gadījumā, ja tas sajaucas ar produkta pārpalikumiem dzelzceļa cisternās, ja ieliešana tik realizēta ne TP cisternās *(lietas 7.sējuma 202.lapa)*.

Izvērtējot minēto vēstuļu saturu, secināms, ka abi Krievijas ražotāji ir apliecinājuši, ka cisternās iepildītā propāna tīrības pakāpe ir bijusi 99% un vairāk. Tā kā LUK Lukoil Naftas kompānija ir apstiprinājusi, ka propāna nosūtīšanai galvenokārt tiek izmantotas cisternas no TP, nav pamata apgalvojumam, ka propāns ir sajaucies ar produkta pārpalikumiem dzelzceļa cisternās, un procentuālais propāna daudzums būtu samazinājies. Tātad nav pierādījumu tehnoloģiskajam atlikumam cisternās. Gluži pretēji, abu Krievijas ražotāju sniegtā informācija pierāda, ka nav pamata apšaubīt propāna gāzes ražotāju izsniegtajās kvalitātes pasēs norādīto informāciju par propāna tīrības pakāpi.

[15] Tomēr pieteicēja apgalvo, ka faktiski ar strīdus deklarācijām ievestā propāna tīrības pakāpe pārsniedz 90%, bet nepārsniedz 99%. Apgalvojums pamatots ar SIA „B.I.S. Latvia" veiktās sašķidrinātās propāna gāzes paragu testēšanas rezultātiem, saskaņā ar kuriem nevienā gadījumā Latvijā ievestā propāna tīrības pakāpe nav pārsniegusi 99%.

Vērtējot SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas pārskatus un to pieļaujamību, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Kā tika secināts šā sprieduma 10.punktā, atbilstoši Muitas kodeksa 134.panta 2.punktam muitas uzraudzībā esošu preču valdītājam ir tiesības jebkurā laikā preces pārbaudīt vai ņemt paraugus, taču šādas pārbaudes veikšanai vai paraugu ņemšanai ir nepieciešams saņemt muitas dienestu atļauju. Atbilstoši testēšanas pārskatos norādītajam SIA „B.I.S. Latvia" (Baltijas valstīs pārstāv neatkarīgo ekspertu – Vācijas komersantu „Albers-Hansen GmbH") pārstāvji veikuši preču paragu ņemšanu no strīdus dzelzceļa cisternām *(lietas 2.sējuma 69., 71., 162., 6.sējuma 90., 92.lapa, 7.sējuma 162.-170.lapa)*. Tomēr pieteicēja nav informējusi muitas amatpersonas par plānoto pārbaudi, nav saņēmusi atļauju paragu veikšanai. Tādējādi pieteicēja ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus paragu ņemšanas procesā.

2017.gada 26.septembra vēstulē SIA „B.I.S. Latvia" informējusi VID par to, ka ar pieteicēju sadarbojas kopš 2012.gada uz līguma pamata. Preces paragu testēšana tiek veikta saskaņā ar metodi ASTM International Organizācijas standartu Nr.D2163. Metode Latvijas Nacionālajā Akreditācijas centrā nav akreditēta, un pieteicējai tas ir zināms *(lietas 7.sējuma 203.lapa)*.

Savukārt 2018.gada 12.marta vēstulē, atbildot uz VID papildus jautājumiem, SIA „B.I.S. Latvia" norāda, ka paraugu ņemšana netika dokumentāli fiksēta, nevar iesniegt dokumentus, kas tika noformēti paragu procesa ņemšanas laikā, vai dokumentus, kas apliecinātu, ka testēšanai nodotie preču paragi tika ņemti tieši no testēšanas pārskatos norādītajām dzelzceļa cisternām *(lietas 2.sējuma 43.-44.lapa)*.

2018.gada 12.marta vēstulē SIA „B.I.S. Latvia" arī norādījusi, ka paragu ņemšanu veikusi atbilstoši Krievijas standartā GOST 14921-78 norādītajam. Uz šo standartu ir atsauce arī testēšanas pārskatos. Iepazīstoties ar GOST 14921-78 standarta saturu, tiesa konstatē, ka GOST 14921-78 2.punkts noteic, ka paragu ņemšanai ir izmantojami paragu ņēmēji PU-400, PGO-50, PGO-400 *(lietas 2.sējuma 146.-154.lapa)*. Tomēr atbilstoši SIA „B.I.S. Latvia" 2018.gada 12.marta vēstulē norādītajam un 2014.gada 3.janvāra un 2016.gada 6.janvāra instrukcijām SIA „B.I.S. Latvia" paragu ņemšanai izmantojusi paragu savācējus PGS1000 Nr.34, Nr.41, Nr.42 un Itālijas ražojuma paragu savācējus Nr.11 un Nr.12 *(lietas 1.sējuma 223.- 224.lapa)*. Tādējādi paragu ņemšanas procesā nav ievēroti Krievijas standarta GOST 14921-78 nosacījumi, kas tiesas ieskatā ir uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu. Papildus tam, tā kā SIA „B.I.S. Latvia" 2018.gada 12.marta vēstulē nepamatoti norādījusi, ka paragu ņemšanu veikusi atbilstoši Krievijas standartam GOST 14921-78, secināms, ka SIA „B.I.S. Latvia" VID ir sniegusi nepatiesu informāciju.

Ņemot vērā, ka lietā nav pierādījumi, ka testēšanai nodotie preču paragi tika ņemti tieši no testēšanas pārskatos norādītajām dzelzceļa cisternām, pieteicēja nav informējusi muitas amatpersonas par plānoto pārbaudi, nav saņēmusi atļauju paragu veikšanai, testēšanā izmantotas neakreditētas metodes un paragu ņemšanā nav ievēroti Krievijas standarta GOST 14921-78 nosacījumi, konkrētajā gadījumā VID tiesiski un pamatoti nav piešķīris ticamību SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas rezultātiem.

[16] Lēmumā ir norādīti papildus argumenti VID šaubām par SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas pārskatos norādīto testēšanas rezultātu precizitāti. Tomēr, tā kā jau šā sprieduma 15.punktā norādītie apsvērumi ir pietiekams pamats neatzīt SIA „B.I.S. Latvia" testēšanas rezultātus, tad procesuālās ekonomijas nolūkā pārējos VID argumentus tiesa nepārbaudīs.

[17] Pieteicējas ieskatā pierādījums tam, ka ar strīdus deklarācijām ievestā propāna sākotnējā tīrības pakāpe bija 99%, bet pēc iepildīšanas cisternā tā mainījās, ir Rīgas Tehniskās universitātes katedras vadītāja 2018.gada 27.jūlija atzinums *(lietas 2.sējuma 54.-66.lapa)*.

Attiecībā uz minēto argumentu tiesa norāda sekojošo. Pirmkārt, atzinums sagatavots vairākus mēnešus pēc VID pārbaudes un lēmuma, līdz ar to VID rīcībā šāds atzinums nebija. Otrkārt, izvērtējot lēmuma saturu, konstatējams, ka tas balstīts uz teorētiskiem aprēķiniem noteiktos apstākļos. Proti, pārbaude veikta, pieņemot, ka rūpnīcā tiek uzpildīts propāna – butāna gāzes maisījums ar 99% propāna masas daļas saturu, taču Krievijas ražotāji ir apliecinājuši, ka cisternās iepildītā propāna tīrības pakāpe ir bijusi 99% un vairāk. Treškārt, aprēķini veikti, vadoties no pieteicējas sniegtās informācijas, un pieņemot, ka cisternās atrodas tehnoloģiskās gāzes pārpalikums, kas izskatāmajā gadījumā nav pierādīts. Tādējādi tiesa secina, ka Rīgas Tehniskās universitātes katedras vadītāja 2018.gada 27.jūlija atzinums nesniedz precīzu un neapstrīdamu informāciju par pieteicējas ievestā propāna tīrības pakāpi.

[18] Pamatojoties uz iepriekš minēto un tiesas secināto, ka nav pamata apšaubīt propāna gāzes ražotāju izsniegtajās kvalitātes pasēs norādīto informāciju par propāna tīrības pakāpi, secināms, ka pieteicēja nepamatoti ar strīdus deklarācijām ievesto preci „propāns" deklarējusi ar KN kodu 2711 12 94, kas piemērojams propānam, kura tīrības pakāpe pārsniedz 90%, bet nepārsniedz 99%. Tā kā nav pamata apšaubīt propāna gāzes ražotāju izsniegtajās kvalitātes pasēs norādīto informāciju par propāna tīrības pakāpi 99% un vairāk, secināms, ka pieteicējas ievestā prece atbilst KN kodam 2711 12 11 (naftas gāzes un citādi gāzveida ogļūdeņraži:-sašķidrināti:-propāns:-propāns ar tīrību ne mazāku kā 99%:-izmantošanai par motordegvielu vai kurināmo), kurai noteikta ievedmuitas nodokļa likme 8% no preces muitas vērtības *(http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/measures.jsp?Lang=lv&SimDate=20190226&Area=&MeasType=&StartPub=&EndPub=&MeasText=&GoodsText=&op=&Taric=27111211&search_text=goods&textSearch=&LangDescr=lv&OrderNum=&Regulation=&measStartDat=&m*

Līdz ar to pieteicējai pamatoti papildu nomaksai noteikts muitas nodoklis un PVN lēmumā norādītajā apmērā. Tiesa matemātiskas kļūdas aprēķinos nav konstatējusi, uz tādām nav norādījusi arī pieteicēja.

[19] Ņemot vērā minēto, pieteicējai pamatoti saskaņā ar Muitas kodeksa 114.panta 2.punktu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu papildu nomaksai budžetā noteikta nokavējuma nauda par laikā nenomaksāto muitas nodokli un PVN lēmumā norādītajā apmērā. Tiesa matemātiskas kļūdas aprēķinos nekonstatē.

[20] Līdz ar to tiesa secina, ka lēmumi ir tiesiski un pamatoti, savukārt pieteikums noraidāms.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „Latvijas Propāna Gāze" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. 2018.gada 11.maija lēmuma Nr.30.1-22.9/2120 un 2018.gada 31.oktobra lēmuma Nr.30.1-22.9/4972 atcelšanu

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse